

Svetski časopis Hrišćanske adventističke crkve

2. tromesečje 2014.

Adventistički svet

Pregled

POMERANJE

POLJA ADVENTISTIČKE

MISIJE

5 Nebeska
svetinja
kao izvor nade

6 Elen Vajt
evangelizam
u velikim gradovima

12 Hitan
proročki
poziv

PRIČA SA NASLOVNE STRANE

Pomeranje polja adventističke misije

..... 8
G. T. Ng

Kako se odnosimo prema novim realnostima?

PITANJA IZ BIBLIJE

**Nebeska svetinja kao izvor
nade** 5
Angel Manuel Rodriguez

DUH PROROŠTVA

**Elen Vajt i evangelizam u
velikim gradovima** 6
Ivan Li Varden i Dž. L. Tompson

Dobro misionstvo u gradovima oduvek je
zahtevalo uravnoteženi pristup.

POGLED U SVET

Hitan proročki poziv
– 1. DEO 12
Ted Vilson

Korišćenje najvećeg dela iz poruke koja nam je
data.

BIBLIJSKO PROUČAVANJE

**Poruke iz Sarda za
poslednje vreme** 15
Mark Finli

KALEIDOSKOP 16

www.adventistworld.org

Onlajn časopis dostupan na 13 jezika.

„Evo ću doći brzo...“

Naša misija je da uzdignemo Isusa Hrista, ujedinjujući sve adventiste u
verovanjima, misiji, životu i nadi.

Izdavač

Adventistički svet, međunarodni časopis Adventističke crkve. Izdavač je
Generalna konferencija, Severna azijsko-pacifička divizija.

Izvršni izdavač i glavni i odgovorni urednik

Bil Not

Pomoćnik urednika

Klod Ričli

Međunarodni menadžer za izdavaštvo

Čun Pjung Duk

Izdavački odbor:

Ted N. Vilson, predsednik; Bendžamin D. Šoun, potpredsednik, Bil Not,
sekretar; Lisa Berdski; Daniel R. Džekson; Robert Lemon; Džefri Mbvana; G. T.
Ng; Dejzi Orion; Huan Prestol; Majkl Rajan; Ela Simons; Mark Tomas; Karnik
Dukmecijan, pravni savetnik

Koordinacioni odbor Adventističkog sveta:

Li Jirong, predsedavajući; Akeri Suzuki; Kenet Ozborn; Guimo Sung; Čun Pjong
Duk; Han Suk Hi

Urednici u Silver Springu, Marilend:

Lael Sizr, Džerald A. Kingbeil (pomoćnici urednika), Sandra Blekmer, Stefan
Čavez, Vilona Karimabadi, Mark A. Kelner, Kimberli Lust Maran

Urednici u Seulu, Koreja:

Čun Pjung Duk; Čun Jung Kvon; Park Džaj Man

Onlajn urednik

Karlos Medli

Tehnički koordinator

Merl Poire

Urednik u celini

Mark A. Finli

Viši savetnik

E. Edvard Cinke

Finansijski menadžer

Rejčel Dž. Čajld

Pomoćnik za uvodnu reč

Marvin Torp-Baptist

Pomoćnik urednika

Dina Valen

Upravni odbor:

Li Jirong, predsedavajući; Bil Not, sekretar; P. D. Čun; Karnik Dukmecijan; Suk
Hi Han; Kenet Ozborn; Huan Prestol; Klod Ričli; Akeri Suzuki

Po službenoj dužnosti:

Robert Lemon, G. T. Ng, Ted N. Vilson

Tehničko uređenje i dizajn Adventističkog sveta:

Džef Dever, Bret Meliti

Tehničko uređenje Adventističkog sveta — Pregleda:

Rusija: Vitali Kacal
Srbija: Mirjana Bošković

Konsultanti:

Ted N. Vilson, Robert Lemon, G. T. Ng, Giljermo E. Biadi, Armano Miranda,
Pardon K. Mvansa, Majkl L. Rajan, Blazius M. Ruguri, Bendžamin D. Šoun, Ela
S. Simons, Alberto C. Gufan, Erton Koler, Li Jirong, Izrael Leito, Džon Rataraj,
Paul S. Racara, Bari Oliver, Bruno Vertalier, Gilbert Vari, Bertil A. Viklander

Prevodilac:

Tamara Babić

Piscima:

Rado prihvatamo nezatražene članke. Adresa uredništva je Old Columbia
Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

Faks uredništva: (301) 680-6638

I-mejl: worldeditor@gc.adventist.org

Veb sajt: www.adventistworld.org

Adventistički svet izlazi mesečno i štampa se istovremeno u Koreji, Brazilu,
Indoneziji, Australiji, Nemačkoj, Austriji i Sjedinjenim državama.

Časopis Adventistički svet — Pregled izlazi tromesečno.

2014, № 2

Put krsta

Jedna stara priča koju sam čuo u svojoj porodici opisuje razgovor između učitelja matematike i jednog desetogodišnjeg dečaka:

UČITELJ: Džoni, ako imaš dve jabuke i ja te zamolim da mi daš jednu, koliko ćeš jabuka tada imati?

DŽONI: Dve.

Osmehujemo se jer nam je dobro poznata sebičnost ljudskog srca. Od najranijih dana svog života svesni smo moći koju nam pruža mogućnost da odbijemo nekome ono što traži. Tako deca često odbijaju zahtev da se igraju svojim igračkama – ne zbog manjka igračaka, već zato što grešni duh nalazi izopačeno zadovoljstvo u mogućnosti da kaže „ne“. Odrasli – čak i vernici – odbijaju opravdane zahteve za podrškom, ohrabrenjem i oprostjenjem, ponekad ni zbog čega drugog osim da odmere koliki bol će izazvati reč „ne“. Onaj ko je zamoljen za nešto oseća se nadmoćnim makar nakratko, jer može da odlučuje o nečemu tako beznačajnom kao što su lutke i dolari.

„Ali među vama da ne bude tako“, kaže Isus svojim učenicima. Nepogrešivo jasnim rečima Isus zahteva drugačiju etiku od onih koji nose Njegovo ime na ovom svetu: „Nego koji hoće da bude veći među vama, da vam služi. I koji hoće prvi među vama da bude, da bude svima sluga“ (Marko 10:43,44).

Dok se bližimo odlučujućem sukobu u poslednjim danima na Zemlji, među nama se to ključno Isusovo učenje (koje poziva na nošenje krsta) ne čuje dovoljno često. Ukoliko ne budemo redovno ponavljali jedni drugima te reči – proučavali ih, molili se u skladu sa njima, zasnivali delovanje svog pokreta na njima – neizbežno ćemo oponašati nasilne strukture moći ovog sveta, koje već ranjavaju i ugnjetavaju mnoge. Dok u uvodnom tekstu za ovo izdanje budete čitali o promenama profila međunarodnog adventizma i razmišljali šta to znači za budućnost ovog pokreta, molite se da imate Isusov duh i srce koji će vam omogućiti da budete „veći“ – oni koji daju, opraštaju i, prema tome, zaista žive.

Bill Kruta

IZVEŠTAJ IZ SVETA

Milion adventista u Gani obeležava 125. godišnjicu

*Masovnim okupljanjem na stadionu završena
je godina proslave jubileja*

*Iz Akre u Gani izveštava Solas Asafo-Hlordzi, sekretar za komunikacije u
Unijskoj konferenciji u Gani*

UČESNICI PROSLAVE: Deo ove velike zajednice okupio se na sportskom stadionu u Akri, glavnom gradu Gane, da bi proslavio 125. godišnjicu osnivanja Crkve adventista sedmog dana u ovoj zemlji.

Mašuci belim maramicama i pevajući pesme hvale, više od 20.000 adventističkih vernika u Gani prisustvovalo je završnoj svečanosti povodom proslave ovog jubileja. Proslava koja je trajala čitavih godinu dana završena je službom zahvalnosti 7. decembra 2013. Tema svečanog bogoslužjenja održanog na sportskom stadionu u Akri bila je „Objavljivati vest i živeti hrišćanskim životom.“

Tokom ovog bogoslužjenja koje je uživo prenosila nacionalna televizija, predsednik Gane, Džon Dramani Mahama, čiji je govor pročitao regionalni ministar Džulius Debra, pohvalio je Crkvu zbog njenog doprinosa društveno-ekonomskom razvoju zemlje, koji se naročito ogleda u izgradnji obrazovnih i zdravstvenih ustanova namenjenih svima, bez diskriminacije.

„Zaista, Crkva u Gani uvek je sa našim narodom, gde god je potrebna pomoć. To je prava suština hrišćanstva – dodirnuti ljude tamo gde ih boli i pružiti im nadu u očigledno beznadežnim situacijama. Mi cenimo vaše žrtvovanje i marljiv rad, i ohrabrujemo vas da nastavite da dajete najbolje od sebe u službi čovečanstvu“, rekao je Mahama.

Semjuel Adama Larimi, predsednik Unijske konferencije u Gani, odao je slavu Bogu zato što je omogućio Crkvi da raste i izvrši uticaj na život velikog broja ljudi u toj zemlji.

„Adventistička crkva u Gani, koja je otpočela sa jednim pamfletom i jednim čovekom, Frensisom Dolfinom, danas ima više od 700.000 vernika, više od 600 škola u rangu osnovnog do visokog obrazovanja i 25 zdravstvenih ustanova koje služe svim žiteljima Gane. Kakvom moćnom Bogu mi služimo!“ – kazao je.

Delbert Beijker, potpredsednik Generalne konferencije Crkve adventista sedmog dana, pozvao je vernike da gledaju dalje od svojih patnji, prepreka i okolnosti, i nastave da zidaju na temelju koji su postavili verni ljudi u prošlosti.

Nastavak na sledećoj strani ▶

Delbert Bejker, potpredsednik Generalne konferencije Crkve adventista sedmog dana, govorio je o tome kako je ovaj pokret stigao u Ganu.

Vernici su tokom sabora povodom 125. godišnjice Crkve, na subotnom bogoslužjenju, ispoljili posebnu ushićenost. Ranije, te iste sedmice, jedan član parlamenta u Gani, musliman, Alhasan Mumuni, izjavio je da je ostao živ zahvaljujući nezi koju je dobio u jednoj adventističkoj bolnici 2012. godine.

BEDI AKO PRIMA PRIZNANJE: Potpredsednik Generalne konferencije, Delbert Bejker, uručio je priznanje Metjuu A. Bedijakou, adventistu iz Gane koji je pre svog penzionisanja služio kao izvršni sekretar svetske Crkve. Njegova supruga, Elizabet Bedijako, takođe je prisustvovala uručanju priznanja.

Navodeći priču o Javisu iz 1. Dnevnika 4, istakao je da u njoj nalazimo pouku kako čovek može prevazići svaku prepreku, patnju i neuspeh i postati izvor blagoslova na slavu Bogu.

„Vaša lična molitva, kao i molitva Crkve treba da bude: ‘O da bi me blagoslovio i raširio međe moje.’ Tražite Božji blagoslov ne radi lične koristi, već na slavu Bogu i za napredovanje Njegovog dela.“

Džajs Borti, vernica lokalne crkve u Akri, rekla je nakon službe: „Moje srce je tako puno radosti! Ovo je subotno bogoslužjenje koje nikad neću zaboraviti.“

„Služba je bila dobra, a propoved nadahnjujuća. Prenos uživo na nacionalnoj televiziji predstavljao je pravu reklamu za Hrista i Crkvu u Gani“, napisala je Rouz, druga vernica, u poruci koju je poslala crkvenom timu za komunikaciju.

Crkva je, ovom prilikom, odala i počast svojim zaslužnim članovima, čija je posvećena služba doprinela rastu i razvoju Crkve u Gani. Među njima se posebno ističu crkvene vođe kao što su Metju Bediako, bivši izvršni sekretar Generalne konferencije, Endrjus Ivu i gospođa Evelin Boateng. Imanuelu Kvesi Anjimadu, članu parlamenta Gane, takođe je odato priznanje jer, svojom službom narodu, predstavlja Crkvu na najbolji način.

I drugi verski zvaničnici koji su prisustvovali službi, uključujući vođe Katoličke crkve i Muslimanske zajednice, pohvalili su rad adventista sedmog dana u Gani.

„U novembru 2012, ozbiljno sam se razboleo i hitno bio odvezen u univerzitetsku bolnicu u Tamaleu. Nažalost, tamo nisam bio primljen jer nije bilo slobodnih kreveta. U to vreme, u bolnici su se obavljali radovi radi proširenja. Pošto nisam bio primljen u bolnici u Tamaleu, prebačen sam u adventističku bolnicu. Tako danas mogu

reći da sam ostao živ zahvaljujući adventistima sedmog dana“, izjavio je član parlamenta.

Zanimljivo je kako je adventizam stigao u Ganu. Za razliku od drugih crkava koje su osnovane zahvaljujući misionarskim aktivnostima, u Ganu je naša vest stigla preko literature. Jedan stanovnik Gane, Frensis Dolfin, dobio je traktat 1888. godine na obali Apama u Centralnom regionu. Pročitao ga je i prihvatio adventizam.

Godine 1894. šest godina nakon što je Dolfin otkrio adventnu vest, prvi misionari, Edvard L. Sanford i Karl G. Rudolf stigli su u Apam. Godine 1895. Generalna konferencija je poslala još jednu grupu misionara, predvođenu Dadlijem Hejлом. Oni su stigli u Kejp Koust, u kome se tada nalazilo zvanično sedište Crkve u Zapadnoj Africi.

Od prva četiri krštenja obavljena 1897. godine, broj vernika u Gani narastao je skoro na milion, koliko ih ima danas, uključujući i decu. Putem medija, adventistička poruka se svake sedmice emituje preko 48 radio i 4 televizijske stanice.

Crkva je uticala i na društveno-ekonomski život preko svojih škola, bolnica i humanitarnog rada ADRE u Gani. Crkva raspolaže sa 600 osnovnih, 14 srednjih, tri medicinske škole i koledžom u Asokoreu. Adventistički univerzitet je prvi privatni, zvanično priznati univerzitet u Gani.

Adventistička crkva u Gani ima 13 bolnica, 12 klinika i jednu apoteku. Osim pružanja zdravstvenih usluga, te ustanove su uključene u obuku medicinskog osoblja u okviru dve medicinske škole. One vrše i obučavanje o prevenciji bolesti, i to širom zemlje.

Na ovom svečanom bogoslužjenju, održanom u znak zahvalnosti Bogu, Crkva u Gani se poslednji put okupila kao jedinstvena administrativna jedinica. Od januara 2014. u Gani će delovati dve unijske konferencije.

Nebeska svetinja

kao izvor nade

*Zašto je
nebesko
svetilište
važno?*

U raspravi o značaju nebeskog hrama trebalo bi da proučimo Božju prirodu, Njegov odnos prema stvorenim bićima i istinitost tog odnosa. Božji odnos prema stvorenim bićima i Njegovo prisustvo među njima predstavljaju veoma značajne teološke teme, a nebeski hram ima ključnu ulogu u njihovom razumevanju.

1. *Božja priroda:* Bog je jedinstven. Sve u univerzumu pripada kategoriji stvorenog, ali ne i On. Teolozi govore o toj Božjoj dimenziji kao o Njegovoj transcendentnosti. Drugim rečima, On je iznad kosmosa i nezavisan je od njega. Stvoreni svet nije dovoljno veliki da bi mogao da Ga obuhvati (1. O carevima 8). Bog je po prirodi odvojen od stvorenog sveta. Svet ne proizlazi iz Njega, već je stvoren Njegovom rečju, on je izvan Njega. S obzirom da Bog ima život po sebi, ništa u prirodi ne može doprineti Njegovom postojanju, niti Mu je potrebno da bi Ga održalo. Priroda je isključivo stanište konačnih bića.

Iako je Bog transcendentan, On je po sopstvenom izboru sveprisutan. Teolozi o tome govore kao o božanskoj imanentnosti – Bog je prisutan među svojim stvorenjima. To je u suprotnosti sa deizmom, po kome je Bog stvorio svemir i prepustio ga samom sebi. U tom slučaju Bog bi bio apsolutno odsutni Stvoritelj. Imanentni Bog je jasno prikazan u drugom poglavlju 1. Mojsijeve, gde je opisan kao neko ko aktivno učestvuje u stvaranju svega kao i ljudskih bića. Biblijski Bog se udostojio da živi blizu svojih stvorenja, unutar prostora koji je stvorio za njih. Stvaranje je izraz Njegove ljubavi.

2. *Božja blizina:* Sada se moramo zapitati: na koji način je Bog prisutan u delima svog stvaranja? Na to pitanje ponuđeni su različiti i ponekad složeni odgovori. Jedan od uobičajenih odgovora glasi da je Bog sveprisutan, to jest, On je na svakom mestu. Taj odgovor nosi sa sobom opasnost od panteizma, po kome je Bog jedna bezlična sila koja sve prožima pa je, prema tome, sve u svom najdubljem smislu božansko.

Međutim, biblijski Bog je ličnost. Biblija govori o Božjoj sveprisutnosti u smislu da se ništa u svemiru ne dešava bez Njega i nezavisno od Njegovog delovanja. Takvo shvatanje sveprisutnosti podrazumeva da je On svuda baš zato što se nalazi na svakom pojedinom

mestu. On je za sebe odredio jedno posebno mesto unutar prostora namenjenog Njegovim stvorenjima. Transcendentni Bog je postao sveprisutni Bog ulazeći u naš prostor na jednom posebnom mestu. Opisujući šta se dogodilo u početku, psalmista, bez namere da nešto dokazuje, jednostavno tvrdi: „Prijesto tvoj stoji od iskona; od vijeka ti si“ (Psalam 93:2). Bog „na nebesima postavi prijesto svoj, i carstvo njegovo svijem vlada“ (Psalam 103:19). Za psalmistu, Božji presto se nalazi u Njegovom nebeskom hramu (Psalam 11:4). Poseban deo prostora u kome se konačno i beskonačno ukrštaju i gde inteligentna stvorenja mogu videti i doživeti Božju blizinu jeste ono što mi nazivamo nebeskim hramom. Njegovo veličanstvo i lepota ostaju za nas tajanstveni i nezamislivi. To mesto je staro koliko i sve stvoreno.

3. *Pravi hram:* Nebeski hram nije neki usputni detalj u biblijskoj teologiji ili neobavezna pretpostavka. To je stvarno mesto koje otkriva Božji lični karakter i Njegovu snažnu ljubav prema stvorenim bićima. Taj hram nije načinjen ljudskom rukom. On je jedinstveno delo božanskog stvaranja. Njegovo postojanje potvrđuje činjenica da je to svemirski centar bogoslužnja za nebrojena inteligentna bića (Psalam 89:5,6; Danilo 7:9,10; Otkrivenje 4:2-7), i centar Božjeg kosmičkog carstva (Psalam 103:19). Odatle On otkriva svoju volju stvorenim bićima (Psalam 103:20,21). Iz tog veličanstvenog hrama Bog, putem suda, radi na razrešenju kosmičkog sukoba (Psalam 11:4-6; 33:13-15). Odatle On dolazi i oslobađa svoj narod od ugnjetavanja neprijatelja (Psalam 18:6-9,16,17), oprašta grehe (1. O carevima 8:30,38,39), blagosilja i opravdava svoj narod (2. Mojsijeva 26:15; 1. O carevima 8:32). Na tom jedinstvenom mestu Hristos posreduje za nas pred Ocem (Jevrejima 7:25). U Hristu, Bog je došao na ovaj grešni svet i mi smo doživeli Njegovu spasonosnu blizinu (Jovan 1:14).

Angel Manuel Rodriges

se penzionisao nakon uspešne službe pastora, profesora i teologa.

S pisi Elen Vajt pokazuju misionisku revnost i osećaj potrebe za hitnim delovanjem u velikim gradovima. U stvari, nakon što je provela znatno vreme u gradovima Severne Amerike i Evrope (od 1874. do 1901. godine), postala je duboko zainteresovana za potrebe Njujorka i drugih velikih gradova.¹ Zapravo, nju je „opterećivala pomisao da je Crkva zapostavila evanđeoski rad u gradovima. Ispravljanje tog propusta postalo je središnja tačka njene službe između 1901. i 1910. godine.“² Bila je toliko zaokupljena tom temom da je odbijala da razgovara sa predsednikom Generalne konferencije, A. G. Danijelsom, sve dok on nije postavio agresivnu strategiju za rad u gradovima.³ Godine 1908. pisala mu je: „Postoje blokirana sredstva koja bi trebalo upotrebiti za neobrađene gradove Evrope, Australije, Amerike, a i izvan njih.“⁴

Jedan pristup nije dovoljan

Naseljavanje seoskih područja i evanđeoski model delovanja „spolja“⁵ često su u njenim spisima isticali kao najbolji savet na tu temu. Po tom modelu, misionari žive na selu i putuju u grad da bi svedočili. Međutim, Džordž Najt zapaža da su druge njene izjave, „iako podjednako važne, bile zanemarene. Tako su adventisti uglavnom naglašavali samo jednu stranu gledišta Elene Vajt.“⁶

Elen Vajt je u svojim spisima podržavala i model delovanja „iznutra“: „U našoj neposrednoj blizini nalaze se veći i manji gradovi u kojima nije učinjen nikakav napor za spasenje duša.“ Porodice „koje znaju sadašnju istinu /trebalo bi/ da se nasele u tim gradovima i selima, da bi tu postavile Hristovu zastavu.“⁷

Te dve vrste saveta ne protivreče jedni drugima i dodatno su opisani u vezi sa izborom mesta stanovanja i položajem naših institucija. Elen Vajt je smatrala da treba izbegavati da se veliki broj porodica nepotrebno naseli u gradovima samo zato što se u njima nalaze naše institucije. Ona nije naglašavala pristup delovanja „spolja“ kada je reč o lokalnim crkvama.⁸ Osim toga, njena uputstva o preseljenju na selo izneta su u okviru ličnih saveta i u vezi sa smernicama božanskog providenja.

Uravnotežene izjave

Jedna od njenih najranijih izjava o napuštanju velikih gradova i naseljavanju u manjim mestima, zapisana 1885. godine, uspešno to ilustruje: „Kao što je opsada Jerusalima od strane rimske vojske judejskim hrišćanima bila znak za bekstvo, tako će pretnja silom od strane naše /američke/ nacije u dekretu kojim se prinudno nameće obavezno svetkovanje papskog dana od odmora, biti upozorenje za nas. Tada će biti vreme da napustimo velike gradove, da pokažemo spremnost da odemo i iz onih manjih, a da sklonište potražimo u usamljenim i zabačenim mestima među planinama.“⁹

To je praktičan i uravnotežen savet koji se isto tako odnosi i na mesto izgradnje crkvenih institucija, što se vidi po upotrebi takvih izraza kao što je „dok im ne bude moguće da odu“ ili „otvara im se put da to učine.“¹⁰ Ono što

Elen Vajt i evangelizam u velikim gradovima

Ivan Li Varden i Dž. L. Tompson

je očigledno u ovim citatima jeste praktičan, nedogmatski stav Elen Vajt i važnost ličnog, od Boga dobijenog usmerenja pri odlučivanju za preseljenje u seosku sredinu.

Elen Vajt je podsticala vernike da neguju uravnoteženi pristup: „Iako je u skladu s Božjim redom da izabrani, posvećeni i talentovani radnici budu postavljeni u velike, važne i naseljene centre da predvode javni rad, isto tako Njegova je namera da se vernici Crkve koji žive u tim gradovima služe talentima koje su dobili od Boga i rade sa dušama.“¹¹ Na drugim mestima ona naglašava da „naročito oni vernici koji žive u gradovima treba da ispoljavaju, u najvećoj poniznosti, svoje bogomdane talente radeći za one koji su spremni da slušaju poruku koja treba da se objavi svetu u ovo vreme... Kad se takvi radnici prihvate zadatka da zadobiju duše za Isusa, pokazaće se da je razumnim, ličnim trudom moguće pridobiti mnoge do kojih se nije moglo dopreti ni na jedan drugi način.“¹²

Elen Vajt se zaista zalagala za život i izgradnju crkvenih institucija izvan gradova ukoliko je to bilo moguće. Njen stav o porodicama koje nisu „iskoristile Božja određena sredstva i sklonile se iz velikih gradova“¹³ bio je sasvim jasan. U svojim spisima ona kritikuje neke porodice koje su se „zadržavale“ i „nisu ulagale nikakav napor“ da se presele.¹⁴

Očigledno, uravnoteženost njenih saveta o preseljenju na selo ne podrazumeva da treba zanemariti Božji nalog u vezi s tim. Međutim, dok porodice čekaju na jasno Božje usmerenje ili znak da treba da se presele, ona odobrava delovanje „iznutra“ u evanđeoskom radu u velikim gradovima: „Sve dok budu morali da ostanu u gradu, treba da se vrlo aktivno bave misionarskim radom, ma koliko ograničeno bilo područje njihovog uticaja... Bog će ih blagosloviti mudrošću i oprežnošću, i u vreme koje On odredi omogućiće im da se nađu na mestu gde neće biti neprekidno okruženi zagađujućim uticajem modernog gradskog života.“¹⁵

Nema protivrečnosti

Nema protivrečnosti u savetima Elen Vajt kada je reč o njenim uputstvima o življenju na selu i evangeliziranju velikih gradova. Njeno učenje o tom predmetu može se sažeti na sledeći način: (1) Bog lično upućuje svakog vernika u vezi s tim kada treba da se preseli; (2) On poziva neke vernike da se nasele u gradovima da bi obavljali evanđeosko delo; (3) novi vernici će se javljati u gradovima zahvaljujući evanđeoskom delovanju „iznutra“ i „spolja“; (4) Bog će osvedočiti te nove, „gradske“ vernike koji tip evanđeoskog delovanja njima najviše odgovara („spolja“ ili „iznutra“).

Lična iskustva Elen Vajt u Severnoj Americi, Evropi i Australiji, kao i poruke za one koji su uključeni u evangeliziranje gradova u to vreme, pokazuju da je ona bila veoma zainteresovana za evangeliziranje velikih gradova. „Rukopoloženi propovednici nisu u mogućnosti da sami obavljaju delo opomene u velikim gradovima. Bog poziva

ne samo propovednike, već i lekare, medicinsko osoblje, literarne evanđeliste, biblijske radnike i druge posvećene vernike različitih sposobnosti, koji poznaju Božju Reč i koji znaju silu Njegove blagodati, da razmotre potrebe neopomenutih velikih gradova. Vreme brzo prolazi i ima mnogo posla koji treba obaviti. Svako sredstvo mora da bude stavljeno u pokret da bi sadašnje okolnosti bile mudro iskorišćene.“¹⁷

„Elen Vajt odobrava delovanje 'IZNUTRA' u evanđeoskom radu u velikim gradovima.“

¹ Elen Vajt je primetila da „oni koji nose odgovornost dela u Njujorku treba da dobiju pomoć najboljih radnika koje imamo“ (*Evanđelizam*, str. orig. 384).

² George Knight, „Another Look at City Mission“, *Adventist Review*, Dec. 6, 2001.

³ Arthur White, Ellen G. White: *The Later Elmshaven Years, 1905-1915*, pp. 223-228.

⁴ *Ibid.*, p. 76; Ellen G. White, *Selected Messages*, book 2, p. 358.

⁶ Knight, „Another Look“.

⁷ Ellen G. White, *Christian Service*, p. 180.

⁸ Knight, „Another Look“.

⁹ Ellen White, *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 464, 465.

¹⁰ Ellen G. White, „Behold, What Manner of Love!“, *Review and Herald*, Sept. 27, 1906.

¹¹ Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. orig. 158.

¹² Ellen G. White, *Medical Ministry*, p. 332.

¹³ Ellen G. White, *Country Living*, p. 6.

¹⁴ *Ibid.*

¹⁵ E. G. White, „Behold, What Manner of Love!“

¹⁶ Stefan Haskel, koji je otpočeo delo u Njujorku 1901. godine, dobio je naročite savete od Elen Vajt u vezi sa delovanjem u velikim gradovima (vidi: Hetty Haskell to E. G. White, July 29, 1901; and S. N. Haskell to E. G. White, July 18, 1901; July 29, 1901).

¹⁷ Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. orig. 158, 159.

Ivan Li Varden je pomoćnik direktora zaostavštine Elen G. Vajt. **Dž. L. Tompson** je pastor u adventističkoj crkvi Valeho Berea u Valehu, u Kaliforniji.

G. T. Ng

POMERANJE POLJA

Kako se odnosimo prema

Živimo u vreme promena. Izreka grčkog filozofa Heraklita da je „jedino promena stalna“ zvuči istinitije nego ikad. Mali broj ljudi uviđa da šest od 10 najbrže rastućih ekonomija sveta u protekloj deceniji pripada afričkim zemljama i da je tokom osam od proteklih 10 godina Afrika napredovala brže od istočne Azije, uključujući i Japan.¹

Rast na ekonomskom planu nije jedina odlika zemalja u razvoju. Rast Crkve takođe napreduje vrtoglavom brzinom i religijski pejzaž dobija nove obrise. Istoričar crkve Filip Dženkins naziva tu promenu „jednim od prelomnih trenutaka u istoriji svetske religije“.²

Tokom proteklih 50 godina, ili približno toliko, centar hrišćanstva

Za tu preraspodelu hrišćanskih vernika zaslužan je delimično uspeh evangelizacija u Africi, Aziji i Latinskoj Americi, a delimično i nezapamćeno opadanje hrišćanske vere u Evropi.

Našu naročitu pažnju privlače promene u četiri važne oblasti: članstvo, misija, teologija i izvori finansijskih sredstava. Da bismo izbegli rizik da previše pojednostavimo ovaj raznolik i složen svet, moramo shvatiti da postoje izuzeci u svakom od ovih trendova. Hrišćanstvo je kolektivno telo svih hrišćana po celom svetu. Svaki ogranak te hrišćanske zajednice pripada različitim tradicijama, koje variraju čak i među onima koji dele ista ubeđenja. Uprkos složenosti, postoje određeni trendovi koji se mogu jasno uočiti i pratiti. Neće se svi ti trendovi odraziti i unutar Crkve adventista sedmog dana, međutim, njihovo postojanje trebalo bi da nas navede da razmišljamo dalje od lokalnog nivoa i da sagledamo sliku u celini.

Članstvo

Šire gledano, broj hrišćana na globalnom severu osetno se smanjio, dok je broj vernika na globalnom jugu neprekidno rastao tokom poslednjih nekoliko decenija. Hrišćanski

statističar Dejvid Baret procenio je da je 2000. godine u svetu bilo 1,9 milijardi hrišćana, od čega je 59 procenata živelo u Africi, Aziji, ili Latinskoj Americi, u poređenju sa 28 procenata u Evropi i samo 11 procenata u Severnoj Americi. Baret je predvideo da će do 2005. godine, broj hrišćana u Africi, Aziji i Latinskoj Americi iznositi 68 procenata od ukupnog broja na svetskom nivou, dok će samo 30 procenata živeti u Evropi i Severnoj Americi.⁵ Dejna Robert je ukratko opisala ovu demografsku promenu na sledeći način: „Tipičan hrišćanin s kraja dvadesetog veka nije više muškarac iz Evrope, već žena iz Afrike ili Latinske Amerike“.⁶ Ova epohalna promena u demografskom sastavu hrišćanstva u korist „dve trećine sveta“ očigledna je i u Crkvi adventista sedmog dana.⁷ Crkva je 1962. godine imala 818.716 članova na globalnom jugu (60 procenata od ukupnog broja koji je tada iznosio 1.362.775 članova). Do 2012. broj članova na globalnom jugu skočio je na 16.380.066,⁸ što predstavlja 92 procenta od ukupnog broja članova na svetskom nivou. Na globalnom severu, 1962. godine bilo je 544.059 članova, a do 2012. taj broj je narastao

**Više od
dve
trećine**

**svih hrišćana živi u Africi,
Latinskoj Americi i Aziji.**

premeštao se iz Severne Amerike i Evrope u Afriku, Aziju i Latinsku Ameriku. Neverovatna preraspodela vernika redefinisala je konture svetske misije. Hrišćanski uticaj u Evropi osetno slabi dok se u Africi, Aziji i Latinskoj Americi širi velikom brzinom, zbog čega se centar hrišćanstva premešta sa takozvanog globalnog severa na globalni jug.³ Izraz „globalni sever“ ovde se odnosi na Evropu i Ameriku koje su nekada bile tradicionalno industrijski razvijene zemlje i slale misionare na druge kontinente, dok izraz „globalni jug“ označava Aziju, Afriku i Latinsku Ameriku koje su ranije bile smatrane misionim poljem.⁴

ADVENTISTIČKE MISIJE

novim realnostima?

na 1.501.425, odnosno samo 8 procenata od ukupnog broja članova.

Članstvo u Crkvi raste uporedo sa brojem krštenja. Broj krštenja na globalnom severu 1962. godine iznosio je 24 procenta, a na jugu 76 procenata od ukupnog broja na svetskom nivou. Do 2012, broj krštenja na globalnom jugu je trostruko porastao, tako da je dostigao neverovatnih 96 procenata od ukupnog broja krštenja te godine. Rast Crkve u celom svetu premašio je porast populacije u toku poslednjih 50 godina. I na severu i na jugu uzet je u obzir ogroman porast broja stanovnika u zemljama u razvoju. Pre pedeset godina na globalnom severu odnos broja adventista prema broju neverujućih iznosio je 1:1.380, dok je 2012. godine taj broj opao na 1:692. Brz porast broja članova Crkve na globalnom jugu smanjio je odnos broja vernika prema ostalom stanovništvu sa 1:2.918 iz 1962. godine na 1:368, koliko je iznosio 2012.

Na globalnom severu se 1962. nalazilo 47 procenata od ukupnog broja crkava. Pola veka kasnije taj broj se smanjio na 13 procenata. Za razliku od toga, udeo globalnog juga u broju crkava porastao je sa 53 na 87 procenata tokom istog

perioda. Isti trend zapaža se i u broju propovednika. Procenat broja propovednika na globalnom severu opao je sa 64 (5.334) u 1962. godini na 25 procenata (6.708) u 2012, dok je globalni jug povećao svoj udeo u broju propovednika sa 36 procenata (3.017) na 75 procenata (20.115) tokom proteklih pedeset godina.

Misija

Globalni jug je poznat po svojoj misionjskoj revnosti. Sasvim je moguće sresti misionara iz Južne Koreje u Evropi, misionara iz Brazila na Bliskom istoku, ili misionara sa Filipina u Africi. Crkve sa globalnog juga sada šalju misionare na globalni sever. Više od 10.000 stranih evanđeoskih radnika danas radi u Britaniji, Francuskoj, Nemačkoj i Italiji, a više od 35.000 u Sjedinjenim Državama.⁹ Južna Koreja ima približno 22.000 misionara koji služe u inostranstvu, od kojih su mnogi „šatoradžije“.¹⁰ Nigerija je već poslala 5.200 misionara širom sveta. Oni pla-

niraju da odškoluju 50.000 misionara koji će raditi u Severnoj Africi.¹¹

U tom misionjskom pokretu obrnutog smera – sa južne na severnu hemisferu, raniji pojmovi „zemlja koja šalje misionare“ i „zemlja koja prima misionare“ potisnuti su u stranu. Crkva adventista sedmog dana je 1962. godine poslala 490 misionara sa dugogodišnjim mandatom, od kojih je ogromna većina (443, ili 90%)¹² poticala iz zemalja globalnog severa. Taj odnos se 2012. godine preokrenuo. Udeo globalnog severa u broju misionara širom sveta opao je na 53 procenta,¹³ dok se udeo globalnog juga u međukulturalnoj razmeni misionara (predstavljen sa tri najaktivnije divizije u tom pogledu: Južnoazijska pacifička, Južnoamerička i Interamerička divizija) povećao na 47 procenata. Adventističko misionjsko polje danas izgleda mnogo drugačije nego pre 50 godina, pokazujući isti trend premeštanja sa severa na jug. Pored tog misionjskog pokreta obrnutog smera, globalni jug poznat je i po svom unutrašnjem misionjskom pokretu.

Slučaj o kome je reč jeste Crkva u Kini. Zasluga za ekspanziju napredovanje jevanđelja u prethodnim decenijama može se pripisati genijalnosti i marljivosti domaćih misionara i vođa Crkve. Kada su svi strani misionari napustili Kinu između 1949. i 1952. godine, sve

adventističke škole i bolnice, teološki fakultet i izdavačka kuća prestali su sa radom. Međutim, kineski vernici su preuzeli odgovornost i vlasništvo nad Crkvom. Oni su počeli od osnovnog nivoa, propagirali od osnovnog nivoa i postali pokret koji napreduje odozdo naviše. Sami, bez finansijske i stručne pomoći iz stranih zemalja, oni su primili misiju k srcu, organizovali i obučili vođe Crkve do nivoa koji se u spoljašnjem svetu smatrao nezamislivim.

1962 g. odnos članova prema onima koji to nisu iznosio je 1 : 2,918

2012 g. 1 : 368

Teologija

Na teološkom planu između globalnog severa i globalnog juga postoji oštar kontrast kada je reč o tradicionalnim, pa čak i evangeličkim hrišćanskim denominacijama. Teolozi sa severa, pod uticajem prosvetiteljskog obrazovanja i kulture, skloni su da postavljaju filozofska pitanja u vezi sa takvim temama kao što su Hristova priroda ili debata između kalvinizma i arminijanizma. Skloni su da odbace priče o čudima ili ih smatraju alegorijama. Prema izveštajima o čudima u Jevanđeljima odnose se s rezervom, smatrajući ih legendama koje nisu istorijski verodostojne. Srećom, u Crkvi adventista sedmog dana je takvo otvoreno nepoštovanje prema natprirodnom dosta retko.

Hrišćanima sa juga teološke rasprave potpuno su strane. Smatraju ih potpuno beznačajnim za svakodnevnu realnost. Oni su svesni da žive u svetu natprirodnog. Zainteresovani su za bitke između anđela i demona. Za njih, natprirodni događaji su nešto sasvim normalno. Snovi i vizije su deo njihove sadašnje realnosti. Hrišćani sa juga stavljaju najveći akcenat na susrete sa anđelima. Pastori sa juga svesni su opasnosti od veštičarenja i direktno joj se suprotstavljaju spaljivanjem fetiša.

U većem delu sveta, hrišćani su utoliko usaglašeniji sa Biblijom ukoliko je čitaju u kontekstu svoje životne stvarnosti. Kada čitaju priče o čudesnim isceljenjima, oni vide Bogakoji obraća pažnju na njihovu patnju. Kada čitaju izveštaje o čudima, oni zahvaljuju Bogu na moćnoj intervenciji. Tako Biblija odjednom postaje sveobuhvatna i relevantna. U Africi „ne morate ljudima da tumačite Stari zavet – oni žive u starozavetnom svetu“.¹⁴

Izvori finansiranja

Promena u broju stanovnika dovela je do promene u preraspodeli bogatstva. Londonska škola ekonomije procenjuje da se 1980. godine svetsko ekonomsko središte nalazilo usred Atlantika. Međutim, do 2050. „svetsko ekonomsko težište biće negde između Indije i Kine“.¹⁵

Kada je reč o ekonomskom razvoju i nagomilavanju bogatstva u zemljama koje čine „dve trećine sveta“, zapadne zemlje i dalje su u prednosti u odnosu na ostale. Globalni jug ima brojnije članstvo, ali i veće ekonomske poteškoće. Sa opadanjem broja vernika na severu i ekspanzijom rastom u zemljama u razvoju, raspodela sredstava ostaje neravnomerna.

Danas hrišćanska manjina na severu nastavlja da izdvaja znatna sredstva za siromašniji jug, jer „najveći deo sredstava za misiju još uvek dolazi

2012 g.
75%

svih adventističkih pastora služili su u zemljama globalnog juga.

sa Zapada“.¹⁶ U Adventističkoj crkvi, Severna Amerika, koja čini veći deo globalnog severa, i dalje predstavlja glavni oslonac budžeta svetske crkve. Na osnovu najnovijih dostupnih podataka, desetak adventista sedmog dana na severu porastao je od 57,6 miliona američkih dolara, koliko je iznosio 1962. godine do 1,22 milijarde u 2011. Ta 1,22 milijarde koju su oni priložili 2011, predstavljala je 53,8 procenta ukupnog desetka svetske crkve. Drugim rečima, 8,5 procenata članova crkve sa severa priložilo je 53,8 procenta svetskog desetka.

S druge strane, adventisti sedmog dana sa globalnog juga prilažu sve veći iznos tokom godina. Za pola veka, njihov desetak je rastao mnogo brže u odnosu na globalni sever, iako sever još uvek daje više kada je reč o iznosu u dolarima. Globalni jug je 1962. izdvajao samo oko 7,4 miliona dolara (11 procenata svetskog desetka), ali u 2011. je priložio 1,047 milijardi, ili oko 46,2 procenta desetka na svetskom nivou.

Važne implikacije

Šta za Crkvu adventista sedmog dana znači to pomeranje epicentra hrišćanstva iz Evrope i Sjedinjenih Američkih Država ka Africi, Aziji i Latinskoj Americi?

Jedan od zaključaka u vezi sa tom promenom paradigme glasi da je globalni jug bio veoma uspešan u evanđeoskom radu, a taj uspeh se u velikoj meri može pripisati obučanim i aktivnim laicima. Na jugu misija je

u velikoj meri deo njihovog identiteta, a prijemčivost stanovnika zemalja u razvoju predstavlja dodatnu prednost.

Kada je reč o izazovima, globalni jug je uglavnom siromašniji od svog suseda sa severa. Finansijska nezavisnost za mnoge je nedostižan san. Međutim, hrišćani sa juga su veoma ozbiljno shvatili pristavsku službu i oni poslednjih godina stižu sever kada je reč o desecima i prinosima. Iznosi koje oni izdvajaju velikom brzinom se približavaju onima koje izdvaja globalni sever.

Još jedan izazov na jugu je misioniranje u velikim gradovima. Evanđeoski rad u seoskim sredinama dugo je bio osnovni način delovanja. Imamo milione obraćenika sa planina i sela, ali relativno mali broj obraćenika u gradovima. Brza urbanizacija je svetski trend u zemljama u razvoju. Više od polovine svetskog stanovništva sada živi u gradskim sredinama. Prema tome, globalni jug mora postaviti kao prioritet misiju u gradovima jer su oni „tako dugo bili zanemareni“.¹⁷

Iako i na severu postoji potreba za misioniranjem u gradovima, globalni sever se takođe suočava sa nizom različitih izazova. Suočene sa sekularizmom koji sve više napreduje, hrišćanska vera i praksa na nekada hrišćanskom tlu sada su u opadanju. Dragoceno hrišćansko nasleđe u opasnosti je da bude izgubljeno. Crkva je uveliko pogođena sporim ili stagnirajućim rastom. Zanimljivo je da se svih 10 unija u kojima je broj

vernika opao između 2008. i 2012. godine nalaze u 3 evropske divizije. Članstvo globalnog severa brzo stari, a infuzija sveže krvi od presudne je važnosti.

S obzirom da jug ima brojno članstvo, a sever poseduje novac, koje su implikacije? Širok jaz između te dve strane je očigledan, ali o njemu se ne govori često, bar ne u javnosti. Gde se u svemu tome nalazi Crkva? Mogli bismo da kažemo: „Crkva je tamo gde su njeni članovi“, ili „Crkva je tamo gde je novac“. Kako bi onda trebalo da glasamo? Da li glasamo novčanicima ili brojevima? To bi bila pogrešna pitanja zato što se brojevi i novčanici međusobno ne isključuju. Imati novčanike bez brojeva, bio bi promašaj, a brojevi bez novčanika mogli bi da uguše rast Crkve.

Možda bi bilo bolje da se zapitamo: „Kako novčanici i brojevi nadopunjuju jedni druge u smislu saradnje i uzajamne pomoći radi ostvarivanja misije Crkve?“ Uz dinamizam i rast juga i bogatstvo severa, Crkva bi mogla da napreduje u razmerama koje su dosad bile nezamislive. I globalni sever i globalni jug imaju mnogo toga da ponude. Postoji obilje mogućnosti za veći stepen saradnje između severa i juga. Potreba za misioniskim delovanjem nikad nije bila hitnija i partnerstvo između globalnog severa i globalnog juga nikad nije bilo neophodnije.

Kako gazimo kroz ovu 2014. godinu, svesni smo da milijarde ljudi tek treba da čuju trostruku anđeosku vest. Široki prozor 10/40 ostao je neobrađen. Stotine prenaseljenih gradova još uvek predstavljaju za nas veliki izazov. Ipak, imajmo na umu da nismo sami u tom nastojanju.

Sveti Duh je spreman da osnaži klonulu Crkvu. Probuđenje i reforma prethodiće poznom daždu. Pozni dažd će se zaista izliti u punini i Bog će „izvršiti riječ svoju, i naskoro će izvršiti po pravdi“ (Rimljanima 9:28).

Ja nestrpljivo očekujem taj trenutak.

- 1 „The Hopeful Continent: Africa Rising,” *The Economist*, Dec. 3, 2011, p. 15.
- 2 Philip Jenkins, *The Next Christendom: The Coming of Global Christianity*, rev. and expanded edition (Oxford: Oxford University Press 2011), p. 1.
- 3 *Ibid.*, pp. 2-4.
- 4 U ovom članku globalni sever se definiše kao Evropa, Severna Amerika, Japan, Australija, i Novi Zeland.
- 5 David Barrett, George Kurian, and Todd Johnson, eds., *World Christian Encyclopedia: A Comprehensive Survey of Churches and Religions in the Modern World*, 2nd ed. (Oxford: Oxford University Press, 2001).
- 6 Dana Robert, „Shifting Southward: Global Christianity Since 1945,” *International Bulletin of Missionary Research* 24 (April 2000): 50.
- 7 U originalu je upotrebljen izraz „dve trećine sveta“. Tokom protekle tri decenije ovaj izraz se upotrebljava za zemlje u razvoju koje zauzimaju otprilike dve trećine cele planete.
- 8 2013 Annual Statistical Report (Silver Spring, Md.: Office of Archives, Statistics, and Research, General Conference of Seventh-day Adventists, 2013), p. 5.
- 9 David Barrett, Todd Johnson, and Peter Crossing, „Missionmetrics 2007,” *International Bulletin of Missionary Research* 31 (January 2007): 31. Pogledati takođe: Michael Jaffarian, „The Statistical State of the Missionary Enterprise,” *Missiology* 30 (January 2002): 15-32.
- 10 „Šatordžije“: Stručnjaci za misionstvo koriste izraz „šatordžija“ da bi opisali misionare volontere koji služe u zemljama u koje hrišćanski misionari i pastori teško mogu da uđu. Taj izraz aludira na službu apostola Pavla, koji je pravljenjem šatora finansirao svoja misionarska putovanja, i tako često uspevao da dopre do stanovništva nekog grada koji još uvek nije bio dosegnut veću jevanđelja.
- 11 Howard Brant, „Seven Epicenters of Emerging Mission Movements,” *SIMS*, Oct. 30, 2008; www.sims.org/index.php/content/seven-epicenters-of-emerging-mission-movements.
- 12 Od toga je njih 303 bilo iz Severnoameričke, 53 iz Severnoevropske, 50 iz Australoazijske, i 37 iz Južnoevropske divizije.
- 13 Od toga 33 procenata dolazi iz Severnoameričke, 7 procenata iz Transevropske, 8 procenata iz Evroafričke i 5 procenata iz Južnopacifičke divizije.
- 14 Philip Jenkins, *The New Faces of Christianity: Believing the Bible in the Global South* (Oxford: Oxford University Press, 2006), p. 46.
- 15 *Ibid.*
- 16 „Faith and Conflict: The Global Rise of Christianity,” *Pew Forum on Religion and Public Life*, Mar. 2, 2005. Dostupno preko Interneta na onlajn adresi: www.pewforum.org/Christian/Faith-and-Conflict-The-Global-Rise-of-Christianity.aspx.
- 17 Ellen G. White, *Manuscript Releases* (Silver Spring, Md.: Ellen G. White Estate, 1990), vol. 3, p. 220. Online at <http://www.pewforum.org/Christian/Faith-and-Conflict-The-Global-Rise-of-Christianity.aspx>.

Dr G. T. Ng je sekretar Generalne konferencije adventista sedmog dana, nekadašnji profesor univerziteta, dekan teološkog fakulteta i izvršni sekretar divizije. Sa svojom suprugom Ajvi živi u Lorelu, Merilend, u SAD.

Hitan proročki poziv

1. DEO

Bog vodi svoju crkvu

Ovo je prvi deo skraćene verzije govora: „Hitan proročki poziv: Poruka predsednika Generalne konferencije.“ Drugi deo će biti objavljen u sledećem izdanju. Kompletan tekst i video snimak predsednikovog izlaganja može se naći na veb-sajtu: adventistreview.org/an-urgent-prophetic-calling. – Izdavači

Draga braćo i sestre u Hristu, kao predsednik Generalne konferencije adventista sedmog dana, osećam veliku sigurnost jer znam da je ova Crkva u Božjim rukama. Bog je osnivač, vođa i istinska glava Crkve. On je neprekidno usmeravao ovaj pokret u prošlosti, svakodnevno ga održava u sadašnjosti i moćno će ga voditi u budućnosti. Naš Stvoritelj, Otkupitelj i Car koji dolazi jedina je nada Crkve za danas, sutra i zauvek. Delovanjem providenja On je podigao ovu Crkvu sa jedinstvenom misijom i ona neće propustiti da ispuni zadatak koji joj je namenio.

Adventisti sedmog dana su proročki pokret sa hitnim proročkim pozivom. Mi nismo samo još jedna denominacija među mnoštvom religioznih pokreta. Mi smo božanski vođen pokret poslednjeg vremena sa svrhom, porukom i misijom za ovo vreme koja treba da obuhvati ceo svet.

To ne znači da Crkva nema svoje izazove. Ona ih, i te kako, ima. O tome ću otvoreno govoriti u sledećem predavanju. Međutim, usred svih tih izazova, Sveti Duh moćno deluje i konačan trijumf Crkve je sasvim izvestan.

Crkva je Hristovo telo

U Mateju 16:18 Isus kaže: „Sazidaću crkvu svoju, i vrata paklena neće je nadvladati.“ Ta Crkva nije neka ljudska, veštački stvorena, birokratska

organizacija kao što bi neki hteli da poverujemo. Prema Spasiteljevim rečima, On je sam izgradio svoju Crkvu i vrata paklena neće je nadvladati.

U 1. Korinćanima 12 Crkva je opisana kao Hristovo telo. U Efescima 5 ona je Hristova nevesta. U 1. Petrovoj 2 Crkva je Hristova kuća, a u 1. Petrovoj 2:9 apostol objavljuje da je Božji narod „izbrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, narod dobitka“.

Trijumf nad silama pakla

Hristos drži Crkvu u svojim rukama. Ona je Njegova tvrđava, Njegov grad utočišta na pobunjenoj planeti. Ona je svetlo u tami, svetionik u noći i jarka svetlost na slabo osvetljenoj stazi koja je pred nama. U knjizi *Apostolska crkva – Hristovim tragom* čitamo: „Bog je podržavao svoju Crkvu u stolicima progonstva, sukoba i tame. Nijedan oblak nije se spustio na nju a da On nije bio spreman za njega; nijedna protivnička sila nije se podigla da spreči Njegovo delo, a da je On nije predvideo. Sve se događalo kao što je preorekao. On nije zanemario svoju Crkvu, već joj je preko izjava proroka objavljivao šta će se dogoditi, a ono što je Njegov Duh otkrivao nadahnjujući Njegove proroke, zaista se i dogodilo. Sve Njegove namere biće ostvarene. Njegov zakon je povezan sa Njegovim prestolom, i nikakva sila zla ne može ga uništiti. Bog je nadahnua i čuvao

istinu; i ona će slaviti pobedu nad svakim protivljenjem.“¹

U ovim presudnim časovima zemaljske istorije vidimo dokaze da Božja istina trijumfuje nad silama zla, kao i jasne naznake da Hristos vodi svoju Crkvu. Dozvolite mi da podelim sa vama neke zadivljujuće činjenice: 1863. godine odnos broja adventista prema ostatku sveta bio je 1:373.000. Danas je taj odnos manji od 1:400. Crkvi su bile potrebne 92 godine da dostigne svoj prvi milion članova. Danas krštavamo milion ljudi svake godine. Blizu 25 miliona ljudi pohađa više od 70.000 crkava u više od 200 zemalja. Sveti Duh deluje na izvanredan način!

Probuđenje i reforma

Tokom poslednjih nekoliko godina stavljali smo poseban naglasak na probuđenje, reformu i misiju Crkve. Pod „probudjenjem“ podrazumevamo svakodnevno duhovno buđenje srca i uma svakoga od nas pojedinačno. Pod „reformom“ podrazumevamo dublje posvećenje Božjoj volji i svakodnevno preusmeravanje našeg života da bismo u svemu što činimo mogli da ugodimo Isusu. Do reforme dolazi kada mi svoju volju svakodnevno potčinjavamo Njegovoj. Tada nam On dopušta da razumemo šta je naša misija kao pojedinaca i kao crkve.

Da li je Crkvi adventista sedmog dana zaista potrebno probuđenje

i reforma, ili je to samo još jedan crkveni program? Božji vesnik, Elen Vajt, ne ostavlja mesta sumnji kada kaže: „Buđenje prave pobožnosti među nama je naša najveća i najhitnija potreba. Naš prvi posao treba da bude traženje takve pobožnosti. Mora se uložiti svesrdan napor da bi se zadobio Gospodnji blagoslov – ne zato što On nije spreman da nam ga daruje, već zato što smo mi nesprenni da ga primimo. Naš nebeski Otac je spremniji da daruje svog Svetog Duha onima koji Ga traže, nego što su zemaljski roditelji spremni da daju

Bog nas poziva na dublje posvećenje u ovim kritičnim časovima zemaljske istorije. Ovo je vreme za potpunu posvećenost Hristu i Njegovoj poruci.

Ujedinjeni u molitvi

Do probuđenja dolazi kad provodimo vreme sa Bogom u molitvi i proučavanju Biblije. To je razlog zašto je Crkva pokrenula inicijativu 7-7-7 (www.revivalandreformation.org/777). Hiljade adventista sedmog dana učestvuju u tom iskustvu i doživljavaju probuđenje.

„Svetlo u tami, svetionik u noći i jarka svetlost na slabo osvetljenoj stazi.“

poklone svojoj deci. Međutim, na nama je da priznanjem, poniznošću, pokajanjem i usrdnom molitvom ispunimo uslove pod kojima je Bog obećao da će nam dati svoj blagoslov. Probuđenje treba očekivati samo kao odgovor na molitvu.“²

Čežnja mog srca

Bez božanske, natprirodne sile, Božje delo se neće dovršiti u našem životu, a sigurno se neće dovršiti ni u ovom svetu. Mi jednostavno nismo dorasli silama zla. Ja čežnem za izlivanjem Svetog Duha u svom ličnom životu i za izlivanjem Duha u punini radi dovršenja dela na Zemlji, kako bi Isus mogao da dođe. Naša goruća, najhitnija, najveća potreba je izlivanje Svetog Duha.

Hoćete li se pridružiti meni, drugim vođama Crkve i vernicima širom sveta u nastojanju da ponizimo svoja srca pred Bogom u usrdnoj molitvi, tražeći moćno izlivanje Svetog Duha?

Hiljade drugih učestvuju u inicijativi „Probuđeni Njegovom Rečju“ (revivedbyhisword.org). To je program svakodnevnog proučavanja Biblije koji treba da provede Crkvu kroz celu Bibliju do sledećeg zasedanja Generalne konferencije, 2015. godine. Vođe u Brazilu izveštavaju da je tako mnogo ljudi ostavljalo komentare na Tviteru o svojim iskustvima u vezi sa ovim programom, da se on jedno vreme, po broju komentara na Tviteru, nalazio na trećem mestu u celom Brazilu!

Do probuđenja dolazi širom sveta. Sveti Duh se izliva na grupe mladih ljudi koji traže Boga u molitvi, proučavanju Njegove Reči i svedočenju na slavu Njegovog imena. Ja sam veoma ohrabren kada vidim mlade ljude koji su potpuno posvećeni Hristovom delu.

Rezultati probuđenja i reforme

Probuđenje i reforma uvek vode ka svedočenju i evanđeoskom radu. Ne može biti pravog probuđenja bez obnovljenog žara za zadobijanje duša. Kada Bog učini nešto u nama, On će činiti nešto i preko nas. Tada, kao i Petar, izjavljujemo: „Jer mi ne možemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo“ (Dela 4:20). Zajedno sa Pavlom izjavljujemo: „Jer se ne stidim jevanđelja Hristova; jer je sila Božija na spasenije“ (Rimljanima 1:16). A sa Jovanom uzvikujemo: „Što vidjesmo i čusmo to javljamo vama“ (1. Jovanova 1:3).

Svi veliki pokreti probuđenja i reforme u istoriji bili su praćeni velikim periodima evanđeoskog delovanja i nastojanja da se istinom dopre do ljudi. Tako je bilo u vreme prve Crkve, prilikom reformacije u XVI veku i kasnije. Tako je bilo i prilikom drugog velikog probuđenja u Severnoj Americi, a zatim i tokom rane istorije Crkve adventista sedmog dana.

Bez probuđenja i reforme, naše svedočenje bilo bi bez sile. Evanđeosko delovanje bez probuđenja daje slabe rezultate. Božje delo biće dovršeno saradnjom božanskih i ljudskih snaga.

Kada probuđenje i reforma ne dobiju svoj izraz u svedočenju, oni se uskoro izrode u čisto sentimentalne, prazne reči i na kraju potpuno zamru. Svi naši vernici mogu biti misionari koje je Bog pozvao da objavljuju svoju veru.

Dosezanje velikih gradova

Crkva je pokrenula Misiju u velikim gradovima čiji je glavni prioritet da se dosegnu milioni ljudi u oko 650 najvećih svetskih gradova. Prošle godine u Njujorku istovremeno je održano oko 400 velikih evanđeoskih serija kao deo obimnog evanđeoskog projekta. Pastori i laici iz celog sveta obavili su značajno delo za Isusa Hrista, u Njegovoj sili. Ovaj sveobuhvatni pristup podrazumevao je obučavanje

stotina laika da svedoče u skladu sa svojim bogomdanim talentima. Kao rezultat tih ogromnih napora kršteno je već više od 4.700 ljudi.

U gradovima širom sveta odigravaju se slični događaji koji daju slične rezultate. Desetine hiljada ljudi se krštava, a to je tek početak. Uporedo sa Misijom u velikim gradovima, Crkva je pokrenula sveobuhvatnu zdravstvenu službu po uzoru na službu samog Hrista.

Sjajni rezultati

Bog tako silno deluje u ovoj Crkvi. Ponekad sam prosto zapanjen. Ima toliko toga što ovdje treba pomenuti. Jedan od projekata koji ukazuju na Božje moćno delovanje je Projekat Velika borba. Postavili smo cilj da podelimo 50 miliona primeraka te knjige, a u najboljem slučaju čak 100 miliona. Ali, uz Božju pomoć i intervenciju, podelili smo – zapravo vi ste podelili – više od 140 miliona primeraka knjige *Velika borba* u različitim izdanjima. Slava Bogu za to neverovatno širenje Njegovog dela. Te knjige čitaju milioni ljudi, i to ima veliki uticaj! Postoji još mnogo toga čime možemo biti ohrabreni dok, kao Božji proročki pokret, očekujemo Hristov skori povratak!

1 Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. orig. 11, 12.

2 Ellen G. White, *Selected Messages*, book 1, p. 121.

Ted N. C. Vilson je predsednik Crkve adventista sedmog dana.

Živa istorija

Misionski projekat „Širenje svetlosti“ na delu

Širenje svetlosti svetu (Giving Light to Our World – GLOW) je misionski projekat pokrenut u Kaliforniji, SAD, ali se sada širi i u drugim divizijama u svetu. Zasniva se na ideji da vernici besplatno dele traktate u svakoj prilici. Traktati se trenutno štampaju na 35 jezika.

Slede dve kratke priče koje oslikavaju živote dotaknute ovim projektom:

Prva priča – Nemačka: Mladić po imenu Gunter iz Berlina, stavljao je GLOW traktate u poštanske sandučice – što je u Nemačkoj legalno – kada je došao do sandučeta u kom se nalazilo ptičje gnezdo. Nije mogao da ubaci traktat unutra, pa je kucao na vrata kuće i predao ga čoveku koji je otvorio. Čovek je kazao Gunteru da je saznao za adventiste i knjigu *Velika borba* na Jutjubu, i kada je video traktat, zapala mu je za oko slika te knjige na zadnjoj korici. Čovek je pitao Guntera da li je adventista i zatražio primerak *Velike borbe*, koju je Gunter imao kod sebe. Pokazao ju je čoveku i pozvao ga na seriju evanđeoskih predavanja u Berlinu.

Druga priča – Karibi: Ruski adventista, kog ćemo nazvati Anton, radio je sa grupom misionarskih medicinara na Karibima, pomažući u raznim snimanjima i zubarskom poslu. Ostrvljani su govorili španski kao i lokalni dijalekt. Anton je izvadio nekoliko španskih GLOW traktata za pacijente da ponesu. Neka mala deca bila su oduševljena šarenim slikama na traktatima, ali su ih kasnije bacila na ulici, jer još uvek nisu znala da čitaju španski. Kasnije je jedan od zubara iz te ekipe doveo Antonu pacijenta koji je uzeo GLOW traktat sa zemlje, a govorio je o biblijskom proročanstvu vezanom za Navuhodonosorov san. Čovek je želeo da sazna više o tome, pa je Anton tada mogao da otpočne biblijske časove sa njim.

Priče pripremo direktor projekta GLOW, Nelson Ernst. Više informacija o ovom projektu možete naći na sajtu sdaglow.org. Za gledanje GLOW iskustava na engleskom jeziku, idite na [vimeo.com/user13970741](https://www.vimeo.com/user13970741).

Mark Finli

Poruke iz Sarda za poslednje vreme

Sard je doživeo procvat pod vladavinom Kreza, kralja Lidije. Prema opštem verovanju, Krez je bio najbogatiji čovek tog vremena. Bogatstvo grada poticalo je najvećim delom iz dragocenih naslaga rude, koje su se taložile u njegovim potocima i rekama. Grad je imao razvijenu tržnicu, kitnjaste hramove, luksuzan zdravstveni centar, velike kuće i izuzetnu arhitekturu. U vreme kada je napisana knjiga Otkrivenje, u Sardu je postojala mala hrišćanska zajednica. Nije bilo lako ostati posvećeni Hristov sledbenik usred sveg tog materijalizma i obilja. Ljudi današnjeg vremena koji čekaju Isusov povratak mogu izvući mnoge pouke iz Jovanove poruke Sardu.

1 Čitajte Otkrivenje 3:1. Kako se naš Gospod predstavlja u uvodu poruke crkvi u Sardu? Zašto On koristi simbol „sedam Duhova Božijih“ i „sedam zvijezda“?

Broj sedam u knjizi Otkrivenje uvek označava savršenstvo. Pominje se sedam crkava, sedam pečata, sedam truba, sedam zvezda, sedam anđela i, naravno, sedmi dan Subota kao Božji pečat. U ovom tekstu sedam zvezda predstavljaju savršenu službu anđela crkvama, a sedam Duhova – savršenu službu Svetog Duha (Otkrivenje 1:20). Sveti Duh i anđeli su nevidljivi svedoci koji utiču na srce, otkrivajući istinu i suprotstavljajući se silama zla da bi Božji narod vodili ka pravdi i istini. Oni su svedoci odluka koje donosimo i izbora koje pravimo u borbi između dobra i zla.

2 Ponovo pročitajte Otkrivenje 3:1. Na koji način božanski Lekar opisuje duhovno stanje Sarda? Od čega on boluje?

Zapazite sličnosti između duhovnog stanja vernika u Sardu i hrišćana u Efesu i Laodikiji. U Sardu, članovi crkve odaju utisak duhovnog života, ali u stvarnosti su duhovno mrtvi. Oni u Efesu su izgubili svoju prvu ljubav, a u Laodikiji su bili mlaki, bez životno važnog, bliskog iskustva sa Isusom. U svakom od tih primera postoji spoljašnji oblik duhovnosti bez dubokog zajedništva sa Isusom.

Hrišćani svake generacije nalaze se pred ovim izazovom: da budu iskreni i verni, potpuno posvećeni Isusu. Lako se možemo prevariti da spoljašnji oblik pobožnosti smatramo iskrenom verom koja potiče iz srca.

3 Pročitajte Otkrivenje 3:2,3. Koji je božanski lek za duhovnu bolest koja je zarazila vernike u Sardu?

4 Pročitajte sledeće tekstove koji govore o potrebi da stražimo: Matej 24:42-44; 26:38-41; Marko 14:34-38; Luka 21:34-36. Kako biste, sopstvenim rečima, opisali šta znači stražiti?

Isus je često koristio izraz „stražite“ da bi opisao stav „biti na oprezu“ – čuvati svoje dragoceno iskustvo sa Isusom. To se uvek povezuje sa vremenom molitve i duhovnog razmišljanja. Usred grozničave užurbanosti ovog sveta, Gospod nas podseća da usporimo i oslušnemo Njegov glas.

5 Uporedite Isusov savet u Otkrivenju 3:2,3 sa onim u Mateju 24:42-44. Koje sličnosti primećujete? Koje pouke nalazimo u Otkrivenju 3:3 za one koji čekaju Gospodnji povratak?

6 Zbog čega je „opominjanje“ toliko važno u Otkrivenju 3:3? Čega crkva treba da se „opominje“?

7 Pročitajte Otkrivenje 3:4. Da li je u Sardu bilo onih koji su ostali verni? Kako su oni opisani? Uporedite taj stih sa onim iz Otkrivenja 3:18 i Otkrivenja 19:7-9. Šta predstavljaju bele haljine?

Jezik koji se koristi u poruci crkvi u Sardu jeste „jezik drugog dolaska“ koji se može primeniti na Crkvu u svim vremenima. To je ozbiljan poziv da budemo verni Bogu i pored sveg tog bogatstva, materijalizma, lažnih doktrina i otpada koji nas okružuje.

I još jedna važna poruka nalazi se u ovim stihovima, a to je: da budemo prožeti Hristovom ljubavlju, obučeni u Njegovu pravednost, ispunjeni Njegovom dobrotom i spaseni Njegovom blagodaću. Iskustvo „mrtve vere“ koje je imala većina hrišćana u Sardu neće biti dovoljno. Jedino živa vera u Hrista, koja se potpuno oslanja na Njegovu pravednost, izdržaće poslednju veliku krizu.

Pre 134 godine

Adventistički pionir Džon N. Laaboro krstio je prve obraćenike koji su postali adventisti sedmog dana u Engleskoj. Njih šestoro kršteno je u Sauthemptonu, 8. februara 1880.

To krštenje bilo je rezultat poziva koji je Generalna konferencija uputila preko časopisa Review and Herald da se sakupi 100.000 američkih dolara kako bi se unapredilo delo u Britaniji i drugim zemljama pod njenom upravom. Godine 1879. Mod Sisli, koja je radila u Švajcarskoj, pridružila se Laaborou kao biblijski učitelj i kolporter. Tom prilikom osnovana je Subotna škola od 17 članova.

Džon N. Endrjus došao je tog leta da pomogne Laaborou u održavanju sastanaka pod šatorom. Nakon osnivanja Misionarskog društva 3. februara 1880, usledilo je krštenje koje je održano 8. februara. Britanska unijska konferencija, koju čine Irska, Škotska, Vels i Engleska, sada ima više od 33.000 članova koji se okupljaju u više od 250 crkava.

CITAT

„Potrebni su radnici, da bi se pobrao uspeh u Gospodnjem vinogradu.“

– Erik Kizama, Lusaka, Zambija

Čini dobro osećaj se dobro

Želite da se osećate bolje fizički, emotivno i duhovno? Uključite se. Oni koji volontiraju u školama, crkvama, prihvatilištima i među ljudima sa posebnim potrebama mogu očekivati da imaju 40 procenata niži rizik od povišenog krvnog pritiska.

Među onima koji volontiraju:
76 procenata oseća se zdravije;
78 procenata oseća manji stres;
80 procenata oseća da ima bolju kontrolu nad svojim zdravljem;
94 procenata oseća se raspoloženijim.

Izvor: Women's Health /Zdravlje kod žena/.

Beli luk

Istraživanje rađeno u Kini ukazuje da nepušači koji u svojoj ishrani koriste dosta belog luka u svežem stanju imaju 33 procenata manju verovatnoću da dobiju rak pluća u odnosu na one koji ga uopšte ne koriste.

Jedna studija u Španiji otkrila je da vrsta belog luka ljubičaste boje ima više sumpornih sastojaka za borbu protiv kancera u odnosu na druge vrste.

Izvor: Men's Health /Zdravlje kod muškaraca/.

Da li ste znali?

Dijabetes tipa 2 pogađa desetice miliona ljudi širom sveta. To je peta među najsmrtonosnijim bolestima u Sjedinjenim Američkim Državama. Međutim, otkriven je prirodni lek koji stimuliše proizvodnju insulina u telu, sprečava oštećenje jetre, bubrega, očiju i udova. Šta je to?

ODGOVOR: Pljuvačka guštera *Heloderma suspectum*. Ovaj gušter, čije se prirodno stanište nalazi na severozapadu Meksika i jugozapadu Sjedinjenih Država, može da naraste i do 60 cm. Njegova ishrana se sastoji od malih ptica, sisara i gmizavaca.

Izvor: National Geographic.